

การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในเทศบาล ตำบลกันทรอม อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ*

POLITICAL PARTICIPATION IN GENRAL ELECTIONS OF CITIZENS IN THE
MUNICIPALITY KANTROM SUB-DISTRICT, KHUN HAN DISTRICT,
SISAKET PROVINCE

โสภณ สุพงษ์, ธัชชนันท์ อิศรเดช, ประณต นันทิยะกุล, นริศร ทองธิราช

Sophon Suphong, Thatchanan Isaradet, Pranod Nantiyakul, Narison Thongthirath

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding Author E-mail: sophnsuphugs@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในเทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ 2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกที่มีสมรรถนะทางการเมือง และหลักอภิปรายนิยธรรมกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิธีดำเนินการวิจัย ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลการวิจัยด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย การแจกแจงความถี่, ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, วิเคราะห์สมมติฐานด้วยสถิติค่า t , วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว, และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า บริบทการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านการดำเนินการเลือกตั้ง, ด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง, และด้านการตัดสินใจทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เมื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ช่วงอายุที่ต่างกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไป หลักอภิปรายนิยธรรมกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในทุกด้านของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง ยกเว้นด้านการรณรงค์การเลือกตั้งที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูง

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมทางการเมือง; การเลือกตั้งทั่วไป; เทศบาล

*Received August 15, 2020; Revised October 25, 2020; Accepted November 2, 2020

Abstract

The objective of this article were : 1. To study the context of political participation in general elections of the people in Kantom sub-district, Khun Han district, Sisaket province 2. To compare the political participation in the general elections classified by personal factors of the experimental group and 3. To study the relationship of political efficacy caused and Aparihāniyadhamma principle of the experimental group. research method using quantitative research collecting research data through questionnaires the experimental group. the statistics used for data analysis consisted of Frequency distribution, Percentage, Mean, Standard Deviation (SD), Hypothesis analysis by t-test, F-test - one way ANOVA and Pearson's correlation coefficient's statistics.

The research results were found that: Context of political participation in the general elections of the experimental group in the field of election operation electoral campaigning and political decision-making at the moderate level in all aspects. When comparing the political participation in the general election of the experimental group categorized by personal factors, it was found that only age differences made political participation in general elections different. Aparihāniyadhamma principle with political participation in all aspects of the experimental group have a low-medium positive correlation, except Election campaign part that have a high positive correlation.

Keywords: Political participation; General elections; Municipalities

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ซึ่งเป็นฉบับที่ประกาศใช้ในปัจจุบันได้บัญญัติให้การเลือกตั้งเป็น “หน้าที่” ของประชาชนโดยตรงที่ทุกคนมีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละระดับ เป็นการทำหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตย ถ้าบุคคลใดละเลย เพิกเฉยหรือไม่ใช้สิทธิของตนเองในการไปเลือกตั้งตามหน้าที่ของตนเองโดยไร้เหตุผลอันสมควรจะถูกตัดสิทธิหรือประโยชน์อื่นๆ ที่พึงมีตามกฎหมาย (สำนักงานเลขาธิการสภา, 2560) แสดงให้เห็นว่ารัฐให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเลือกตั้งเป็นอย่างยิ่งอันเป็นพื้นฐานสำคัญของระบอบประชาธิปไตย

ในหลายๆ เหตุผลการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนนั้นจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนได้จึงต้องอาศัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนให้เกิดความเข้มแข็งได้อย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างยั่งยืน ประชาชนจำเป็นต้องมีการดำเนินงานในลักษณะของ “ประชาสังคม” โดย

การรวมตัวกันเป็นองค์กร ชมรม หรือกลุ่มคณะต่างๆ อย่างหลากหลายตามความต้องการของประชาชน เพื่อให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมทั้งในด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ ด้านการกำหนดปัญหา ด้านการวิเคราะห์ปัญหา ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินการ และด้านการติดตามกำกับ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนจะเป็นภาคีหนึ่งที่สำคัญและมีบทบาทหน้าที่ร่วมกับองค์กรต่างๆ ในการดำเนินการพัฒนาประเทศชาติอีกทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนยังเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงทัศนะ วิสัยทัศน์ และได้เข้าร่วมในกิจกรรมที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเอง รวมทั้งมีการนำเอาความคิดเห็นดังกล่าวไปประกอบการพิจารณา กำหนดนโยบายและการตัดสินใจของภาครัฐ การมีส่วนร่วมของประชาชนจะเป็นกระบวนการสื่อสารในระบบเปิดเพื่อเป็นการสื่อสารสองทาง คืออย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการซึ่งประกอบไปด้วยการแบ่งสรรข้อมูลร่วมกันและการเสริมสร้างความสามัคคีในชาติและสังคมไทย (วิภาส ทองสุทธิ, 2551)

เทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดศรีสะเกษ มีวิสัยทัศน์ว่า “สิ่งแวดล้อมดี มีกีฬา พัฒนาแบบมีส่วนร่วม สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนนำประชาชนพ้นความยากจน” (เทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดศรีสะเกษ, 2563) ซึ่งเป็นวิสัยทัศน์ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนในเขตเทศบาลได้ร่วมกันพัฒนา สร้างความยั่งยืน และความสมดุลของชีวิตอย่างมั่นคง โดยการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมนี้เป็นตัวชี้ว่าเทศบาลได้ส่งเสริมวิถีประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้ใช้ความรู้ความสามารถเข้ามาบริหารจัดการเทศบาลผ่านการเลือกตั้ง ในปัจจุบันเทศบาลกันทรอมแบ่งเขตการเลือกตั้งเป็น 2 เขต ได้แก่ 1. เขตเลือกตั้งที่ 1 ประกอบด้วย หมู่ที่ 1, 3, 5, 8, 9 และ 13 และ 2.เขตเลือกตั้งที่ 2 ประกอบด้วย หมู่ที่ 2, 4, 6, 7, 10, 11 และ 12 (เทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดศรีสะเกษ, 2563)

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว บทความนี้จะนำเสนอผลการศึกษามีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในเทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดศรีสะเกษ ข้อมูลเหล่านี้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของหน่วยงานภาครัฐมากยิ่งขึ้น และสามารถนำไปพัฒนาการมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนในโอกาสต่อไป เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานต่างๆของภาครัฐที่จะพัฒนาระบบการเลือกตั้งให้ดียิ่งขึ้น และเพื่อให้กิจกรรมทางการเมืองคือการเลือกตั้งได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบทการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในเทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในเทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมือง และหลักอภิธานิธรรมต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในเทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอนายูง จังหวัดศรีสะเกษ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้การศึกษาวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ทำการเก็บรวบรวมด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire)

ประชากรสำหรับงานวิจัยนี้ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอนายูง จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 14,044 คน (เทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอนายูง จังหวัดศรีสะเกษ, 2563) และคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane T., 1973) ได้กลุ่มตัวอย่าง 389 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติค่า t (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test, one way ANOVA) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson-Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

1. บริบทการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในเทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอนายูง จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไป ในด้านการดำเนินการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) 0.790 ด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) 0.756 และด้านการตัดสินใจทางการเมือง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) 0.890 โดยทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น

2. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในเทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอนายูง จังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้ และการได้รับข้อมูลข่าวสารที่ต่างกันไม่ทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนแตกต่างกัน เว้นแต่อายุที่ต่างกันเท่านั้น

3. ความสัมพันธ์ของความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมือง และหลักอภิธานิธรรมต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในเทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอนายูง จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมืองมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อยมากกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการดำเนินการเลือกตั้ง

และด้านการตัดสินใจทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อยมากกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้งอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการดำเนินการเลือกตั้งมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อย และระดับปานกลาง กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง และด้านการตัดสินใจทางการเมือง ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้งมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการตัดสินใจทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ในขณะที่หลักอภิปรายธรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อยมากกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการดำเนินการเลือกตั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อยกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้งและด้านการตัดสินใจทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการดำเนินการเลือกตั้ง มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อย และระดับปานกลาง กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง และด้านการตัดสินใจทางการเมือง ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้งมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการตัดสินใจทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

1. บริบทการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในเทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ด้านการดำเนินการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.39 ด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.20 และด้านการตัดสินใจทางการเมือง มีค่าเฉลี่ย 3.21 โดยทั้ง 3 องค์ประกอบอยู่ในปานกลางทั้งหมด เหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องด้วยการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปเป็นผลจากการที่บ้านเมืองจะต้องเข้าสู่สภาพปกติและมีความมั่นคงทางการเมืองแล้ว หรืออีกนัยหนึ่งบรรยากาศของการเลือกตั้งจะต้องมีความบริสุทธิ์ ยุติธรรมและรับประกันการได้มาของนักการเมืองว่าจะตรงตามเจตนารมณ์ของประชาชนผู้เลือกอย่างแท้จริง แต่เนื่องจากว่าบรรยากาศการเลือกตั้งของประเทศที่ผ่านมาประหนึ่งว่าเจอกับมรสุมร้ายที่เพิ่งผ่านพ้นไป ประชาชนจึงให้ความสำคัญในระดับที่ไม่สูงมากนัก ผู้วิจัยพบว่า ในด้านการดำเนินการเลือกตั้ง ประชาชนจะตระหนักถึงระบบการเลือกตั้งที่มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม ไม่มีการซื้อสิทธิ์ขายเสียง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่รัฐธรรมนูญออกแบบระบบการเลือกตั้งใหม่ล่าสุดที่น่าทึ่งและน่าชื่นชมซึ่งแตกต่างจากระบบสมัยก่อน

2. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในเทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยสมมติฐานที่ 1 กล่าวว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานไม่พบความแตกต่าง จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ เหตุที่เป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปนั้น เป็นหน้าที่ของพลเมืองทุกคนที่เมื่อมีปัจจัยต่างๆครบสมบูรณ์ตามกฎหมายแล้วย่อมสามารถเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง โดยเฉพาะการเลือกตั้งได้อยู่แล้ว ไม่จำกัดว่าจะเป็นเพศใด เพราะไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงก็ไม่อาจลดทอนคุณภาพของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปลงไปได้ การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคนที่เข้าไปสิทธิของตนเพื่อเลือกคนที่มีความรู้ เป็นคนดี และเก่งเข้าไปบริหารบ้านเมือง รัฐธรรมนูญทุกฉบับรับรองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่เกี่ยวเพศสภาพว่าจะเป็นเพศใดย่อมมีความเท่าเทียมกันทุกประการ

สมมติฐานที่ 2 กล่าวว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปแตกต่างกัน การทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี มีคะแนนการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปแตกต่างจากประชาชนที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และประชาชนที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปแตกต่างจากประชาชนที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงกล่าวได้ว่า อายุ เป็นปัจจัยสำคัญต่อการรับรู้กิจกรรมทางการเมืองในทุกระดับ เพราะผู้ที่มีอายุน้อยหรืออายุมาก ล้วนมีประสบการณ์การใช้ชีวิตที่ต่างกัน เคยเข้าร่วมการทำกิจกรรมทางการเมืองแตกต่างกัน หรือแม้กระทั่งเคยเข้าร่วมรณรงค์ทางการเมืองแตกต่างกันด้วย ประสบการณ์ทางการเมืองจะเป็นตัวหล่อหลอมให้บุคคลเข้าใจสภาพการเมืองของประเทศของตนได้เป็นอย่างดี เพราะแม้ระบบการเมืองจะเป็นประชาธิปไตย ก็ไม่ได้หมายความว่า บุคคลทุกคนในประเทศจะสามารถเข้ามีส่วนร่วมในทางการเมืองได้ครบทุกคน เพราะกฎหมายได้ระบุคุณสมบัติต่างๆ เอาไว้ โดยเฉพาะด้านอายุ เช่นว่า ต้องมีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ หรือที่เรียกว่าบรรลุนิติภาวะ หรือจะรับสมัครเข้าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กฎหมายบัญญัติให้มีอายุ 35 ปี ขึ้นไป เป็นต้น ดังนั้น ผู้มีอายุมากกว่าย่อมเห็นความเปลี่ยนแปลงมามากและเข้าใจต่อบริบททางการเมืองเป็นอย่างไร สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญพิมล วิภาคทรัพย์ (2552) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานครอยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นการเคยมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมมากที่สุด และประเด็นการเคยร่วมบริจาคเงินสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมน้อยที่สุด สำหรับผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่ม

ตัวอย่างประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ และการรับรู้ข่าวสารการเมืองที่แตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 แต่กลุ่มตัวอย่างประชาชนที่มีเพศที่แตกต่างกันจะมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

สมมติฐานที่ 3 กล่าวว่า ประชาชนที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า สถานภาพการสมรสไม่ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปแตกต่างกัน เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปนั้นเป็นหน้าที่ของพลเมืองผู้เป็นประชาชนของประเทศนั้นๆ การสมรสหรือการมีสถานภาพอื่นใดไม่เป็นอุปสรรคขัดขวางประชาชนผู้นั้นให้มีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปนั้นเป็นหน้าที่เฉพาะตัวของบุคคลทุกคนที่บุคคลย่อมจะต้องใช้สิทธิของตนเองในการเลือกผู้แทนเข้าไปทำหน้าที่ทางการเมือง เป็นหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติรับรองและให้สิทธิในการกำหนดอนาคตการบริหารบ้านเมืองที่เป็นระบอบประชาธิปไตย และถ้าหากว่าบุคคลไม่ไปใช้สิทธิหรือเพิกเฉยเพียงเพราะมีสถานภาพการสมรสแตกต่างกันคงจะเกิดความไม่ยุติธรรมและระบอบเลือกตั้งคงต้องล่มสลายเป็นแน่แท้ ดังนั้น การแสดงออกโดยการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไป จึงไม่มีปัจจัยใดที่จะทำให้เกิดความแตกต่างกันนั่นเอง ดังนั้น บุคคลใดก็ตามแม้จะโสด สมรส หรือเป็นหม้ายก็ตาม ย่อมมีหน้าที่ตามกฎหมายในการรักษาสีบทของตนเพื่อเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้ง และโดยเฉพาะการเลือกตั้งทั่วไปที่เป็นการเลือกตั้งครั้งสำคัญของประเทศในการเปลี่ยนผ่านผู้นำหรือกำหนดอนาคตทิศทางการเมืองจึงมีความสำคัญมากที่ทุกคนจะต้องมาใช้สิทธิเพื่อแสดงเจตนารมณ์ที่แท้จริงในนามของประชาชนต่อไป

สมมติฐานที่ 4 กล่าวว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ไม่พบความแตกต่างในการทดสอบความแปรปรวนดังกล่าว โดยเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปนี้เป็นลักษณะของหลักการอำนาจอธิปไตยที่เป็นของปวงชน ประชาชนจะแสดงออกซึ่งการเป็นเจ้าของโดยใช้อำนาจที่มีตามกระบวนการเลือกตั้งอย่างอิสระและทั่วถึงในการให้ได้มาซึ่งตัวผู้ปกครองและผู้แทนของตน รวมทั้งประชาชนมีอำนาจในการคิดคำนวณและถอดถอนผู้ปกครองและผู้แทนที่ประชาชนเห็นว่า มิได้บริหารประเทศในทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม เช่น มีพฤติกรรมร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งหลักการนี้ถูกบัญญัติรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญที่ประชาชนในประเทศทุกคนที่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ย่อมไปใช้สิทธิของตน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งย่อมมีสิทธิเข้าร่วมทางการเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ไม่จำเพาะว่าระดับการศึกษาจะเป็นเช่นไรก็ย่อมมีสิทธิเข้าร่วมเท่าเทียมกันทุกประการ เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของนิชาภา เหมะธูลิน (2556) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ศึกษากรณี : ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดบึงกาฬ” ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 46 – 55 ปี การศึกษาระดับมัธยมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกร รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดบึงกาฬ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านนโยบาย รองลงมาคือ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ด้านสื่อในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง และด้านสื่อบุคคล ตามลำดับ การทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดบึงกาฬ ส่วนอาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดบึงกาฬ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 5 กล่าวว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานไม่พบความแตกต่างดังกล่าว เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่า ดังที่รับทราบโดยทั่วไปว่า การเมืองเป็นเรื่องของคนทุกคนและทุกคนก็ไม่สามารถปฏิเสธผลกระทบทางการเมืองต่อการดำรงชีวิตของประชาชนได้ สิ่งเหล่านี้ได้สะท้อนให้นักวิชาการหลายท่านได้หันมาให้ความสนใจและศึกษาไว้อย่างมากมายจนสามารถสะท้อนแนวคิดต่างๆออกมาตามบริบททางสังคมการเมืองและวัฒนธรรมของตนเองโดยเฉพาะ ผู้วิจัยพบว่านักวิชาการได้รวบรวมลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้แก่ การเข้าร่วมทางการเมือง คือ การกระทำในรูปแบบการสนับสนุนหรือเป็นการกระทำเพื่อเรียกร้องต่อรัฐบาล (support and demand) การพยายามเพื่อก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการใช้อิทธิพล (influence) ต่อการปฏิบัติงานของรัฐบาลหรือการเลือกสรรผู้นำรัฐบาล การเข้าร่วมทางการเมือง คือ การกระทำที่ถูกต้องตามกฎหมายของพลเมือง (legitimate) การกระทำที่มีตัวแทนทางการเมือง (representation) สภาพที่บุคคลไม่ต้องการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง (alienation) เพราะเห็นว่าการเข้ามามีส่วนร่วมนั้นไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์กับตัวเอง ซึ่งแตกต่างจากการเฉยเมยทางการเมือง (apathy) เป็นการขาดความสนใจต่อการเมืองทั้งสิ้น

สมมติฐานที่ 6 กล่าวว่า ประชาชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ไม่พบความแตกต่าง เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่าในปัจจุบันข้อมูลข่าวสารได้แพร่สะพัดเข้าถึงประชาชนได้ทุกทิศทาง มีเทคโนโลยีใหม่ๆช่วยให้การติดต่อข่าวสารมีความรวดเร็วขึ้น ไม่จำเป็นต้องพึ่งสื่อกระแสหลักเพียงอย่างเดียว อีกทั้งการปิดกั้นข่าวสารทำได้ยากมากขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีต่างๆ ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นมีข่าวสารใดๆ เกิดขึ้นภายในประเทศประชาชนย่อมรับทราบข่าวนั้นได้อย่างรวดเร็วนั่นเอง ดังนั้นในการทดสอบสมมติฐานนี้ผู้วิจัยจึงพบว่า ไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้จากเหตุปัจจัยดังที่กล่าวมา อีกประการหนึ่งแม้ว่าข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนได้รับจะมาจากหลายแหล่ง เช่น หนังสือพิมพ์ สื่อบุคคล วิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่ออื่นใดก็ตาม ข่าวสารนั้นก็สามารถตรวจสอบหรือตรวจทานจาก

แหล่งอื่นๆได้ รวมทั้งการได้รับการยืนยันข่าวสารจากทางราชการ ซึ่งทั้งหมดนี้ก็เป็นเรื่องที่ประชาชนเข้าถึงข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและคล่องตัวเป็นอย่างมากไม่เป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปที่ทางราชการจะต้องประชาสัมพันธ์ข่าวสารแต่เพียงฝ่ายเดียว สอดคล้องกับงานวิจัยของคงฤทธิ กุลวงศ์ (2561) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม” ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ โดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านข้อมูลข่าวสาร กล่าวคือ ประชาชนมีความสนใจในข้อมูลข่าวสาร ทางการเมืองน้อย ด้านแสดงความคิดเห็น กล่าวคือ ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นทางการเมืองน้อย ด้านการตัดสินใจ กล่าวคือ ประชาชนมีทัศนคติเกี่ยวกับผู้นำ และการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ทางการเมืองน้อย และด้านการติดตามตรวจสอบ กล่าวคือประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบนโยบายของพรรคการเมือง และนักการเมืองน้อย จากงานวิจัยดังกล่าวอธิบายได้ว่า เหตุที่ประชาชนสนใจข่าวสารทางการเมืองน้อยเนื่องจากข่าวสารทางการเมืองสามารถแพร่ได้หลายช่องทาง และข้อปฏิบัติทางการเมืองเหล่านั้นประชาชนก็ทราบเป็นอย่างดี ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารต่างกันไม่ทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปแตกต่างกัน

3. ความสัมพันธ์ของความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมือง และหลักอปริหานิยธรรมต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในเทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอบางขัน จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมืองมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อยมากกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการดำเนินการเลือกตั้ง และการตัดสินใจทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อยมากกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้งอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการดำเนินการเลือกตั้งมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อย และระดับปานกลาง กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง และด้านการตัดสินใจทางการเมือง ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้งมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการตัดสินใจทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากผลการทดสอบนี้จะเห็นได้ว่า ระดับความสัมพันธ์ในด้านต่างๆ ของความมีสมรรถนะทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปจะมีระดับความสัมพันธ์ลดหลั่นกันไปตั้งแต่ความสัมพันธ์ที่น้อยมากไปจนถึงระดับมากแสดงให้เห็นถึงความเป็นเหตุเป็นผลและการส่งผลต่อกันระหว่างสองปัจจัย เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่าความมีสมรรถนะทาง

การเมืองนี้เป็นความรู้สึกสัมฤทธิ์ผลทางการเมือง เป็นความโน้มเอียงพื้นฐานชนิดหนึ่งในระบบการเมืองประชาธิปไตย กล่าวคือ การจะมีลักษณะจิตใจแบบประชาธิปไตยนั้น บุคคลจะต้องตระหนักถึงความสามารถอำนาจของตน มีความเชื่อว่าตนหรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองของตนสามารถบรรลุผลได้ นักวิชาการหลายท่านกล่าวตรงกันว่า ความมีสมรรถนะทางการเมืองจะมีความเชื่อว่าการกระทำทางการเมืองของบุคคลมีผลหรือสามารถมีผลต่อกระบวนการทางสังคม และความรู้สึกว่าการเปลี่ยนทางการเมืองและสังคมเป็นสิ่งที่เป็นไปได้โดยที่พลเมืองแต่ละคนสามารถมีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงนั้น (Campbell, 1954) หรือความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมืองเป็นความเชื่อของบุคคลที่ว่า การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสังคมสามารถเกิดขึ้นได้โดยการกระทำของเขา และจะสามารถทำให้ผู้มีอำนาจทางการเมือง (Political Authorities) มีพฤติกรรมดังที่ตนปรารถนา (Prewitt, 1968) และนอกจากนี้ ความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมือง เป็นความเชื่อที่แฝงเร้นอยู่เบื้องหลังทัศนคติของปัจเจกบุคคลที่มีผลต่อรัฐบาล การที่บุคคลมีความเชื่ออย่างมากกว่าเขามีความสามารถที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองได้ก็หมายความว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ที่มีความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมืองสูง (Aberbach, 1969) หรืออีกประการหนึ่งความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมืองเป็นความเชื่อที่คิดว่า เขาจะสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ตลอดจนสามารถทำการควบคุมการตัดสินใจของผู้กำหนดนโยบายหรือรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Chaples, 1976)

ในส่วนของหลักอภิปรายนิยธรรมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไป ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า หลักอภิปรายนิยธรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อยมากกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการดำเนินการเลือกตั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อยกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้งและด้านการตัดสินใจทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการดำเนินการเลือกตั้งมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อย และระดับปานกลาง กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง และด้านการตัดสินใจทางการเมือง ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการร่วมรณรงค์การเลือกตั้งมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการตัดสินใจทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ดังกล่าวจะเห็นว่า หลักอภิปรายนิยธรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปตั้งแต่ระดับน้อยมากไปจนถึงระดับมากหรือระดับสูงในด้านต่างๆ เช่น หลักอภิปรายนิยธรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับสูงกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการตัดสินใจทางการเมือง เป็น

ต้น เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่า หลักอปริหานิยธรรมนี้ เป็นหลักธรรมพิเศษที่มีมาจากการปกครองในแคว้นวัชชี กล่าวคือในแคว้นวัชชีเป็นการปกครองแบบสามัคคีธรรม พระพุทธเจ้าเสด็จมายังแคว้นวัชชีนี้เป็นครั้งแรก โดยการที่สภาแห่งรัฐวัชชีได้มีมติให้กษัตริย์อาวุโสของวัชชีชื่อ “มหาลิ” เป็นผู้อาราธนานิมนต์ ในขณะที่พระพุทธเจ้าประทับอยู่ที่แคว้นมคธ เมื่อพระองค์เสด็จมาแล้วก็ได้ทรงแสดงธรรมชื่อ รัตนสูตร อันเป็นธรรมพื้นฐานของชาวพุทธ และแสดงหลักรัฐศาสตร์ในการปกครองตามแนวพุทธสำหรับการปกครองแบบสามัคคีธรรม ซึ่งเรียกว่า “อปริหานิยธรรม 7 ประการ” นั่นเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของฐานิตา เณลิมช่วง (2559) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระดับเทศบาล จังหวัดฉะเชิงเทรา” ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.22 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านการพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.28 รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ย 4.39 ปัจจัยด้านบุคคล มีค่าเฉลี่ย 4.03 และปัจจัยด้านสิ่งรื้อทางการเมืองอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.99 ตามลำดับ 2. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การใช้สิทธิเลือกตั้งอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.36 รองลงมา คือ ด้านการติดต่อเป็นการเฉพาะ มีค่าเฉลี่ย 3.89 ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชน มีค่าเฉลี่ย 2.81 และด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.16 ตามลำดับ 3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระดับเทศบาลจังหวัดฉะเชิงเทรามากที่สุด คือ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง พบว่า การไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนเป็นหน้าที่ตามกฎหมายอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสิ่งรื้อทางการเมือง พบว่า ข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลและผู้นำท้องถิ่นส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคม พบว่า ค่านิยมเก่า เรื่องทำตามคำสั่ง ยึดระเบียบเคารพอาวุโส มีความจงรักภักดี ถูกต้องอยู่แล้วไม่ควรเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับมากที่สุด และปัจจัยสุดท้าย คือ ปัจจัยด้านบุคคลพบว่า บุคคลรอบข้างมีอิทธิพลต่อความสนใจเกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่นของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อค้นพบบ่งชี้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อปัจจัยต่างๆ มีความเข้มแข็งในเชิงปฏิบัติ เช่น ประสิทธิภาพการบริการงานของรัฐบาล การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงออกอย่างเต็มที่ ระบบเลือกตั้งที่ดี และเจตน์จำนงของประชาชนสามารถกำหนดอนาคตสังคมการเมืองได้อย่างแท้จริง รัฐจึงควรส่งเสริมกิจกรรมต่างรวมถึงพัฒนากิจกรรมต่างๆ ที่มีความสอดคล้องกับปัจจัยเหล่านี้เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนให้ดียิ่งขึ้นไป

2. คะแนนเฉลี่ยปัจจัยด้านต่างๆในงานวิจัยนี้อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งหมายถึงประชาชนเห็นคุณค่าต่อสิ่งที่ตนเองตระหนักในระดับกลางไม่มากไปหรือน้อยไป เมื่อได้พิจารณาชีวิตและตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ผู้ปกครองหรือผู้มีอำนาจในการบริหารจัดการบ้านเมืองจึงควรสร้างบรรยากาศของการพัฒนาปัจจัยเหล่านี้ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีและเกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองจากประชาชนได้อย่างแท้จริง

3. แนวทางการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งและการใช้สิทธิเลือกตั้งงานวิจัยนี้พบว่า ควรมีการพัฒนาช่องทางการสื่อสารที่ทันสมัยจะทำให้ประชาชนมีความสนใจและกระตือรือร้นต่อข้อมูลข่าวสารกับทางราชการ รวมทั้งพัฒนาระบบการใช้สิทธิเลือกตั้งให้ทันสมัยยิ่งขึ้น เช่น การลงคะแนนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ ทางลงคะแนนเลือกตั้งออนไลน์ การนับคะแนนเลือกตั้งผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ และระบบการจัดการเลือกตั้งที่ทันสมัยและตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- คงฤทธิ์ กุลวงศ์. (2561). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*, 14(3), 109-125.
- ฐานิตา เถลิ้มชวง. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระดับเทศบาลจังหวัดฉะเชิงเทรา. *วารสารชุมชนวิจัย*, 10(11), 82-90.
- นิชาภา เหมะจุลิน. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรศึกษากรณี : ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดปทุมธานี. (สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารการเมือง). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.
- ลักขณา ฤทธบุตร และบัญชา วิทย์อนันต์. (2018). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) กรณีศึกษา อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา. *Journal of Nakkonratchasima college*, 12(3), 140-149.
- วิภาส ทองสุทธิ. (2551). *การเมืองการปกครองของไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์รวมมิตร.
- สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา. (2560). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา.
- อภิรักษ์ จันตะนี. (2549). *การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิจัยทางธุรกิจ*. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- อำนาจ ศรีพระจันทร์. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งนครราชสีมา : วิทยาลัยนครราชสีมา.
- Aberbach, J.D.. (1969). Alienation and Political Behaviour. *American Political Science Review*, 13(3), 1-10.

Campbell, A. (1954). *The Voter Decides*. Evanston: Row & Peterson.

Chaples, E.A. (1976). Political Efficacy and Political Trust. *Politics*, 7(3), 1-10.

Prewitt, K. (1968). Political Efficacy. *International Encyclopaedia of the Sciences*, 14(1), 1-20.